

الثاني: تكبيرة الإحرام

دوم: تكبيرة الاحرام

وهي ركن، ولا تصح الصلاة من دونها ولو أخل بها نسياناً. وصورتها أن يقول: الله أكبر. ولا تنعقد بمعناها، ولو أخل بحرف منها لم تنعقد صلاته. فإن لم يتمكن من التلفظ بهما كالأعجم لزمه التعلم. ولا يتشاغل بالصلاة مع سعة الوقت، فإن ضاق أحرم بترجمتها. والأخرس ينطق بها بقدر الإمكان، فإن عجز عن النطق أصلاً عقد قلبه بمعناها مع الإشارة. والترتيب فيها واجب، ولو عكس لم تنعقد الصلاة.

تكبيرة الاحرام در نماز رکن است و نماز بدون آن صحیح نیست و اگر به سبب فراموشی در آن خللی ایجاد شود، نماز باطل است.

شکل آن، گفتن: «الله اکبر» است و با گفتن معنی آن، نماز منعقد نمی‌شود و حتی اگر در حرفی از حروف آن خلل ایجاد شود نماز منعقد نمی‌شود. اگر نتواند به‌طور صحیح آن را ادا کند (مانند اشخاص غیر عرب) لازم است یاد بگیرد و اگر وقت کافی داشته باشد، نماز را بدون آن آغاز نکند؛ و اگر وقت نماز تنگ شد، باید با ترجمه تکبيرة الاحرام وارد نماز شود.

فرد لال تا حد امکان باید تکبيرة الاحرام را بگوید و اگر اصلاً نتواند سخن بگوید با احساس قلبی خود معنای آن را به‌جا آورد و برای آن اشاره هم بکند.

رعایت ترتیب در تکبيرة الاحرام واجب است^(۱) و اگر برعکس بگوید، نماز منعقد نمی‌شود.

ويجب إن يكبر ست تكبيرات بعد تكبيرة الإحرام فتكون التكبيرات سبع، الأولى هي تكبيرة الافتتاح. ولو كبر ونوى الافتتاح، ثم كبر ونوى الافتتاح بطلت صلاته. وإن كبر الثالثة ونوى الافتتاح انعقدت الصلاة أخيراً، ويكبر بعدها ست تكبيرات. ويجب أن يكبر قائماً فلو كبر قاعداً مع القدرة، أو هو آخذ في القيام لم تنعقد صلاته.

واجب است بعد از تکبيرة الاحرام، شش تکبیر بگوید که در مجموع هفت تکبیر می‌شود. تکبیر اول، تکبیر آغاز نماز است.

اگر تکبیر بگوید و نیت آغاز نماز داشته باشد و دوباره تکبیر بگوید و باز نیت آغاز کند، نمازش باطل می‌شود. اگر سومین تکبیر را بگوید و با آن نیت آغاز نماز کند، نماز منعقد می‌شود و باید بعد از آن شش بار تکبیر بگوید. واجب است نمازگزار ایستاده تکبیر بگوید. اگر نمازگزار توانایی ایستادن نداشته باشد ولی نشسته و یا در حال بلندشدن تکبیر بگوید، نماز منعقد نمی‌شود.

1- یعنی ابتدا باید کلمه (الله) و سپس کلمه (اکبر) را بگوید. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء دوم، صلاة: ص 56)

والمسنون فيها أربعة: أن يأتي بلفظ الجلالة من غير مد بين حروفها، ويلفظ أكبر على وزن أفعل، وأن يسمع الإمام من خلفه تلفظه بها، وأن يرفع المصلي يديه إلى أذنيه حيث يرفع طرف الوسطى إلى الأذن، أما الإبهام فيكون منتصب موجه إلى المنحر.

مستحبات تكبير چهار چیز است:

اینکه لفظ جلاله «الله» بدون مدّ بین حروف بوده و لفظ «اکبر» بر وزن «أفعل» باشد، و امام جماعت طوری تکبیر بگوید که نمازگزاران صدای او را بشنوند. نمازگزار دستانش را هنگام تکبیر به گونه‌ای بالا ببرد که کنار انگشت میانیش به موازات گوش برسد و انگشت شصت، باز و به سمت گلو باشد.

